

Ta vatas esmalt immeteledes mo otsa, siis läks ja töi müsle klaasi öllut. Sedda wetsin ma tänuva waastu. Si ta olnud walli; agga et wölg ennemine saaks taassutud, olli temma nöu, et muistitöga saaks makstud. Ta lõdseb ennesele ue kavabakappi tehha. Ma lähhäiu hemme senna ja hakkam töle."

Unna ütles: „Armas Willem, se nöu on üks põrgulise pael, miska sünd püda. Sa ei oleks sedda tööd mitte piddand waastuvõtma."

„Oh naene“, ütles Kasik pisut pahbandades, „ärra möotle kurja!“

„Ma soovitsin, et se teisiti olleks“, waastas Unna, „agga ma kardan, et ma väggä töt ellen võlnud, sepärast vata hästi ette.“

8.

Teisel hommikul wöttis Kasik töriüstad selga ja läks förtsi, kust ta löunaajal labke melega keju taggasid tulli föma. Ta ei joudnud küllalt förtisirahwa lahkust kita. Pärrast föma läks ta jäalle taggasid.

Öhtu tulli kätte, perrenaene olli animu öhtusöömisist walmis paunud ja otas omma mehhe järrel; pilkane pimme ja õ joudsid peale, agga mees ei tulnud. Perrenaese abhaastus läks ista suremaks. Niisuguses kuriwästuses ja walvamises

ollid mittu tundi mõda läimud, siis ei joudnud ta ennam kannatada. Ta tösis ülles, tömmas riet selga ta tahtis välja minna. Älkitseli kulis ta feddagit tullewad. Agga ei olnud mitte temma mehhe kindel astumine, waid waiksed tümmad naesterahwa sammud. Ta ruttas waastu, tegi ulje lahti ja näggi förtsmiku naest emese ees seisivad.

Wöllemad naesed ollid lapseua ühhes folis käinud. Se söbrus sai uedte jone peale, kui teine teise nabrisse mehhele saidvad. Nad ollid saggedaste seltsi juhtimud kiriku teel, kuhu wöllemate südda neid pühapäeval ajas. Kasiku naene olli teist süddamest hakkand arnastama.

„Unna“, ütles förtsmiku naene, „ärra ehmatu mitte, ma teen kurbe sõnumid. Sinu mees on veel täis joobnud.“

Unna tahtis ehmatusest peaaegu ärranörkeda. „Jumala pärast“, siis üdas ta, „siis ei ole mo kartus tühchine olnud. Oh minnu waene mees! Kuddas wöis ta omma tõutust ülleastuda, mis ta üi mittu kerda kinnitand.“

„Si ta olleks sedda wissist mitte teinud, agga nad petsid tedda kavvalusega. Mo südda lehkeb me sees sedda öldes: minnu mees on selle patti aßutaja. Nad pannid temmale esmalt klaas öllud ette, mis nad fallaja enne napsguga ollid seg-